

[Finansministeren.]

slaget i for høj grad var tale om bemyndigelser, og nævnte i denne forbindelse særlig støtten til produktivitetsfonden og kom her ind på, at der i § 4, stk. 2, kun var tale om, at folketingsudvalget skulle rådspørges med hensyn til midlernes anvendelse, men ikke med hensyn til betingelserne for midlernes anvendelse. Jeg vil hertil svare, at jeg synes, det er en noget snæver fortolkning, og jeg kan ikke se andet, end at man i samarbejde med folketingsudvalget også må kunne drøfte betingelserne.

Det ærede medlem vil gerne have oplysning om den nærmere fordeling af beløbet på 70,5 mill. kr., som er nævnt i § 2, og jeg vil gerne i et udvalg give nærmere oplysninger herom.

Det ærede medlem var derudover også inde på problemet om genudlåning af Marshallmidlerne, genudlåning af afdrag og rentebeløb, og spurgte mig for det første om, hvor store beløb der kunne være tale om. Jeg kan oplyse, at i 1954 vil der blive tale om en indbetaling på omkring 15 mill. kr., i 1955 om et beløb på omkring 27 mill. kr. og i 1956 og et år fremover omkring 35 mill. kr., og derefter vil summen falde, alt naturligtvis under forudsætning af, at beløbene bliver indbetalt til forfaldstid.

Det ærede medlem spurgte, hvordan det gik med overvejelserne vedrørende genudlåning. Jeg vil hertil gerne svare, at for mig må det afgørende være, i hvilket omfang erhvervslivet har behov for støtte og lån fra staten. Hvis der er så stærke ønsker, som det ærede medlem mener, at der er indenfor erhvervslivet, må man tage disse ønsker op til diskussion. Det har vi allerede gjort med hensyn til fiskeriet og småskibsfarten, og hvis der indenfor andre erhverv er sådanne ønsker, må vi også tage dem op til drøftelse. Det for mig afgørende må være, om der er behov for sådanne lån. Er der det, kan vi drøfte sagen. Derimod mener jeg ikke, at de eventuelt indkommende afdragsbeløb skal være bestemmende for lovgivningen. Det kan være, at behovet ikke er så stort, og hvorfor så anvende hele beløbet? Jeg mener altså, at det må bero på en vurdering af de behov, der kan opstå, efterhånden som situationen udvikler sig.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen var inde på, at han var enig med hr. Bramsnæs

i, at disse beløb burde afskrives på reguleringskontoen. Jeg kan overfor det ærede medlem oplyse, at dette ikke er muligt efter den lovgivning, der ligger til grund for ydelse af Marshallhjælp. De midler, der frigives efter 1. juli 1952, må ikke benyttes til afdrag på statsgælden eller til anden form for inaktiv anvendelse — jeg beder udtrykket „inaktiv“ undskyldt, det er ikke mit, det findes i den amerikanske lovgivning. Det er altså ikke muligt at gå den vej.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen sagde, at disse beløb ydes som kredit. Jeg gør opmærksom på, at der er ikke tale om kreditgivning. Der er tale om udgifter til militære formål og om tilskud til tekniskvidenskabelig forskning og om tilskud til produktivitetsfonden. Dertil kommer, at der ikke ved denne lov er tale om, at man udvider pengemængden her i landet. Pengemængden er først blevet formindsket med dette beløb, og ved udbetalingen deraf bliver pengemængden igen bragt op på den oprindelige størrelse, så jeg kan ikke se, at det kan stride mod det ærede medlems teori.

Jeg skal være villig til i det udvalg, som eventuelt bliver nedsat, at give alle ønskede oplysninger om denne lovgivning.

Lars M. Olsen: Jeg har et par bemærkninger til gøre til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, som talte en hel del om morakkersystem o. lign. Jeg er i og for sig ganske enig med ham i hans betragtninger, og derfor tillod jeg mig at afbryde ham med et enkelt ord, nemlig Stakhanof.

Det blev det ærede medlem meget fornærmet over. Det forbavser mig noget, for så vidt jeg ved, hædrer man i Sovjetunionen disse mennesker som arbejdets helte el. lign. Deres arbejdsindsats kaldes forbilledlig, plakater bliver ophængt i fabrikker eller andre steder, fordi disse mennesker har sat produktionsydelserne i vejret. Nu kan det naturligtvis være, at Stakhanof og andre folk af hans slags er gået til Berias brigade, men i så fald er oplysning herom ikke tilgængelig i Vesteuropa. Jeg vil derfor bede det ærede medlem komme frem af busken og erklære, om han tager afstand fra disse morakkersystemer, som findes i Sovjetunionen og andre af de lande, det ærede medlem ellers i tide og utide taler om her. Under behandlingen af et af de foregående